

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 66. Et ait Iesus omnes scandalizabimini in me in nocte ista. v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

igitur iij faciunt religiosi cæterique, qui absolutis prandijis ac cœniis, debus pijs ac spiritu promouentibus ad horam colloquuntur ne somno dedant refecti, vel in epro sermoni.

Domine Deus verba vana, verba noxia, verba impia longè fac à nobis maxime cum cibo & potu reficiunt aut refecti suauus, tunc enim lingua est agilis ad malum.

§. 65. Exierunt in montem Oliuarum. v. 26.

De cœnaculo prandij illo & strato, omnibus relictis in eo, non ut quidam faciunt sublecta aliqua te post valedictionem hero Domus honestam, è portis ciuitatis Hierusalem exierunt ad montem non supra montem sed ad declive & vallem montis oliuarum vbi florentia prata, & riuulus Cedron perfluit, & horti amœni, vt in ijs caperetur à ludæis secundus noster hic Adam, & dilueret pœnam, & peccata, primi Adam patrem nostri, qui & ipse in horto fuit sed valde dissimili modo se gessit, nam in eo & peccauit & captivus factus est diabolo. Christus autem obediuit mortem, & libertatem omnibus comparare cœpit. O egrellum consideratione dignum, quo exhibat Christus de cœnaculo & introiuit in hortū. Enuit ergo quasi ad amœna paradisi, vt quia primus homo in ijs per inobedientiam omnem amiserat libertatem, ipse eam restituueret per obedientiam patri: ergo in amœnis paradisi per Adam mortuum contraxit mundus, & in ijsdem salutem recuperavit per Iesum Christum Dominum nostrum vnde bene exiuit ad montem oliuarum; hoc est omnis miserationis, quod cum terrarum impletet oleo lœritiae & salutis.

Veniam Domine Deus noster cum eximus vel domo vel ciuitate, dignantur viæ nostræ ad castodiendas iustificationes tuas, vnde mederecundamur quod sepius non modo nullius momenti causa forasegnos si fuimus: sed etiam cum gratiæ animæ nostræ detrimento, quando eminimus: te igitur suppliciter rogamus Domine Deus vt nos deinceps conserves ne offendamus in vijs huius vitæ innumeris plenæ periculis, ne abducatur occasione etiuscunque rei, quam vel viderimus vel audierimus, semitis mandatorum tuorum, sint egressus & regressus nostri ad tuistos gloriam proximique salutem tecum conficiendam.

§. 66. Et ait Iesus omnes scandalizabitini in me in nocte ista. v. 27.
Scandalizari vero contingit, cum quis occasione aliunde accepta plausibiliter

ritualiter corruit, hoc autem dupliciter accidit, actio scandalum & passiuo. Actuum scandalum præbet: seu scandalizat aliquem propriè qui facit ut ruat proximus in peccatum maximè mortale ex dicto vel facto suo malo, & hoc est propriè ei inferre nocumentum ex parte animæ, pugnans contra charitatem proximi, ideo talis efficiens alterius ruinam, si facit hoc ex intentione siue aduententia, semper peccat mortaliter, etiam si dictum vel factum quo alius ruit non esset de genere peccati mortalis. Et sic Christus non scandalizauit vñquam vel dicto vel facto aliquem, quia omnia in charitate perfectissimè operatus est, nec inuenitus est dolus in ore eius. Passiuum vero scandalum præbetis, qui nec intendit ruinam proximi sui aliquo facto, nec malum agit, unde ad ruinam proximus perueniat, operatur tamen bene, unde proximus sua propria malitia facit male, & hoc modo in Christo multi scandalizati sunt, nempè passiuè, ex eius bene actis, passione &c. quodq; se sinat ita capi, ligari, tormentari, crucifigi cum sic Deus & omnipotens quæ opinabantur discipuli non conuenire Christo, vnde paulatim cogitabant, apud semetipsos, si hic esset Christus Deus verus Messias, vti docuit, non se fineret ita ludibrio haberi ab omnibus, & capi & trudi, flagellati & coronari, ac denique crucifigi, hinc ab ipso deficiebant, eius coniuratum fugientes, dubitantes de eius doctrina, omnes excepta fidelissima Maria Matre eius, in quâ solâ illâ mansit fides & fidei externa professio permansit tempore passionis Christi; in ceteris saltem externa professio ad tempus breve defecit.

Domine Deus omnipotens, neminem volens perire, obsecro te, ut ita me geram, ne vñquam sim proximo causa ruinæ, sed si contingat me bene agendo esse occasio scandali passiui semper de eo doleam & contristarer, vti tu contristari solebas.

§. 67. Quia scriptum est percutiam pastorem & dispergentur oves. v. 27.

Notandum Christum sæpe tum ad confortandum Apostolos & fidem eorum vt pote Iudeorum, quibus scripture erant creditæ, tum ad eos excolendos ad futurum Apostolatum citasse prophetas, & eorum dicta, vt quando evenerint, eoru recordarentur, quod impleri debuerint, vnde quia vti Pastor bonus animam suam dare volebat pro omnibus suis, & quidem illa nocte initium facere, præuenit discipulos admonendo quod ipse vti Pastor animalium nostrarum dñe percutietur, & ex hoc oves dispergerentur, Apostoli scilicet & credentes in eum: quod factum est mox in captione Christi.

Ave Iesu Pastor bone, valde à Deo, & hominibus, & diabolo, sed valde diuersos ob fines percusse, iam ostendis te esse bonum illum pastorem,